

В УКРАЇНІ ПРОЙШЛА ХВИЛЯ ДЕМОНСТРАЦІЙ

Київ (УНІАР). — Тут 16-го липня на Майдані Незалежності відбулася демонстрація з нагоди третьої річниці проголошення Декларації про державний суверенітет України. Учасники тримали транспаранти з надписами: «Україна в небезпеці», «Севастопіль — місто українське», «Ні — референдуму, за дострокові вибори Верховної Ради», «Ми за недовіру Верховній Раді», «Російські соціальшовіні не проїдуть!», «Геть руки від Севастополя» тощо.

Серед промовців були представники Руху, УРП, ДПУ, ХДПУ, УСДП, ПД ВУ, «Нової України» та багатьох інших партій і організацій. Народні депутати Іван Засич та Микола Гудима наголосили, що нині основне завдання — ліквідація совєтської влади. Вони також вимагали звільнення президентства у Криму. Голова ДПУ Володимир Яворівський закликав не допускати в Севастополь А. Руцького та інших агітаторів, які приїждять з Москви до Криму для участі у мітингу, організованому росіянами.

Помер М. Левицький

Джерзі Сіті, Н.Дж. — 3 Торонто наспіла вістка, що там у суботу, 17-го липня, помер визначний громадський, мистецько-малювальний, письменник Мирон Левицький. Народився М. Левицький у Львові 14-го жовтня 1913 року. Як розповідав колись від раннього дитинства любив рисувати і завжди мріяв стати мистцем. Коли у 1931 році його прийняли до мистецької школи відомого мистця Олексія Новаківського, то мрія дитинства почала здійснюватися. Після двох років навчання у школі О.

Св. п. М. Левицький

(Закінчення на стор. 4)

Україна здобула 26 медалів

Баффало, Н. Й. — Останні статистичні підсумки Світових університетських ігор, які закінчилися тут у неділю, 18-го липня, показують, що спортова збірна України здобула 26 медалів — 11 золотих, шість срібних і дев'ять бронзових, закріплюючи за собою шосте місце у неофіційному токуванні.

Перше місце здобули ЗСА із 75-ма медалями (30—24—21), а відтак слідує Канада, Китай, Японія, Німеччина і Україна, яка списалась найкраще з усіх колишніх республік СРСР.

Дружина Росії опинилась на 17-му місці, здобуваючи три срібні і чотири бронзові медалі.

В Києві пам'ятають про І. Дем'янюка

Джерзі Сіті, Н.Дж. (П. Часто). — «Свобода», постійно інформуючи своїх читачів щодо нових колізій у справі Івана Дем'янюка, не могла проминути й цієї нагоди — перебування у ЗСА Володимира Кательницького, голови київського Комітету захисту І. Дем'янюка.

Отже, за яких обставин виник у Києві цей комітет? — За цілком звичайних. З повідомлень радіо «Свобода», а згодом і з англомовних матеріалів, одержаних від д-ра Мирослава Драгана, я довідався, що справа Івана Дем'янюка зайшла у глухий кут. Офіційні ізраїльські чинники дали немало підстав стверджувати, що правда не є для них остаточною метою, ісприйняв це як щось страшне, образливе — що вони історичні факти хочуть випасти за двері, не зважаючи на те, що ці факти набули вже міжнародного розголосу. Крім того, була ще християнська спонукка, адже Іван Дем'янюк, як і я, належить до Української Православної Церкви.

В. Кательницький

— Як завдання поставив перед собою комітет? — Перше, вивести справу І. Дем'янюка на світло української громадської думки. Подруге, мн. члени ініціативної групи, розуміли, наскільки важливим є позбутися страху перед цією складною темою, адже на цей страх, на нашу несміливість у відстоюванні самих себе хтось і розраховує.

„Звільніть Дем'янюка“

Нью Йорк. — Під таким заголовком у щоденнику „Нью Йорк Таймс“ з'явилася стаття Фредеріка Данніна, американського кримінолога, який без будь-якого сентименталізму внясно чому саме ставить таку вимогу.

Автор коротко говорить про те, що в 1988 році окружний суд Єрусалиму засудив на кару смерті Івана Дем'янюка, якого п'ять учасників свідчили, що вбивав у Треблінці розпізнали, як озвірілого „Івана Грозного“, що причинився до вбивства багатьох жидів у вистежених таборах смерті. Він також підкреслює, що І. Дем'янюк постійно твердив, що він не є „Іваном Грозним“, однак ізраїльський суд цього під увагу зовсім не брав. Але минуло місяць федеральний суд Томаса Вайзмана, переглядаючи справу І. Дем'янюка на вимогу Апеляційного суду шостої округи, того самого, що дав дозвіл на видачу І. Дем'янюка Ізраїлю, підтвердив, що нові докази виправдують І. Дем'янюка від „конкретних провин“ „Івана Грозного“.

Верховний суд Ізраїля, який надіслав І. Дем'янюка заставою, вже від червня 1992 року, ніяк не може зробити рішення.

Автор статті Ф. Даннін твердить, що І. Дем'янюка треба звільнити та повернути до ЗСА. Причини для цього на його думку є зовсім прості і їх можна знайти в XIII статті договору щодо видачі з 1962 року між ЗСА та Ізраїлем, де сказано: „особа видана за існуючу провинну, не може бути затримана, суджена чи карана на території вимагаючої видачі сторони, за будь-яку іншу провинну, як тільки за ту, на підставі якої її було видано“.

І. Дем'янюк був виданий Ізраїлю на суд виключно за злочини „Івана Грозного“.

Відбувся 2-ий Збір Братства УПА

Київ. — У понеділок, 5-го липня, ц.р. тут відбувся 2-ий Збір Всеукраїнського Братства УПА.

В переповненій залі Будинку Учителя (колишній будинок Центральної Ради) цього дня лунали голоси гостей і делегатів, обговорюючи важливі питання не тільки для братства, але й для цілого народу.

Обговорено і прийнято поновлений статут, затверджено склад Головної Буливи, звернення до народу з приводу галасливих кампаній „Про всенародне відзначення 50-річчя визволення України від фашистських загарбників“.

На зборі обговорено й включено до постанови ще такі питання: випустити спеціальну медалью для нагородження людей, які активно й безстрашно допомагали довгі роки підпіллям, на господарствах яких були крийви; побудувати у Львові Дім Українського Інваліда з широким комплексом побутових послуг, відкрити для цього спеціальний фонд; провести святкування 50-річчя утворення УГВР в 1944 році; закликати все Братство УПА активно підтримати всі заходи в пам'ять голоду 1932—33 років, висипати могили по всіх селах, відправити Панахиду.

На другий дводенний термін одностороннього переобрання головою Всеукраїнського Братства УПА Михайла Зеленчука.

ТОРГУЮТЬ ВАЛЮТОЮ

Полтава. — Тут вуличні торговці купують долар за 3,600 карбованців, а продають один долар за 4,100 карбованців. Німецьку марку купують за 2,150 карбованців, а продають одну марку за 2,450 карбованців. Російський рубль купують за 2 карбованці 90 копійок, а продають за 3 крб. 40 коп.

СЕРБИ НАМАГАЮТЬСЯ ЗАХОПИТИ САРАЄВО

Сараєво. — Починаючи від суботи, 17-го липня, сербські збройні сили роблять усе від них залежне, щоб захопити стратегічні пагорби довкола боснійської столиці. Мусульманська оборона перебуває під шаленим артилерійським і мінометним обстрілом. В такий спосіб серби хочуть змусити боснійських керівників прийняти сербсько-хорватський план поділу території Боснії і Герцеговини на три етнічні держави.

В неділю, 18-го липня, сараєвське радіо повідомило, що сербам вдалося провалити оборону лінію в районі гори Ігман. Втрати цієї важливої точки означають для мусульман не тільки воєнну, але й психологічну поразку. Тепер криваві бої точаться поблизу селища Гаджіні, за 10 кілометрів від Сараєва.

УРЯД КАНАДИ ПІДТРИМУЄ УКРАЇНУ

Торонто. — Тут 15-го липня оприлюднено заяву міністра закордонних справ Канади, у якій сказано, що рішення Верховної ради Росії з 9-го липня про зміну статусу Севастополя суперечить основним засадам напад безпеки і співробітництва в Європі.

Канадський уряд занепокоєний цим рішенням і висловив готовність підтримати Україну для захисту її суверенітету і територіальної цілісності.

Міністерство закордонних справ Канади домагатиметься виконання Росією взятих нею зобов'язань щодо гарантування національної безпеки України.

У СВІТІ

ФРАНЦІЯ ЦІЛКОВИТО підтримує дії Організації Об'єднаних Націй в Сомалі і вважає, що є неможливим припинити кривавий конфлікт у цій країні без роззброєння ворогуючих сторін, котрі воюють за владу. Таку думку висловила представник французького міністерства закордонних справ Катрін Колонна. Вона підкреслила, що ООН намагається розпочати діалог з усіма учасниками протистояння, щоб прискорити національне замирення, однак водночас треба рішуче вдатися до роззброєння сомалійських формаций.

НАЦІОНАЛЬНА РАДА оборони і безпеки Нігерії прийняла рішення провести в країні нові президентські вибори. Про це повідомлено в Лягосі після зустрічі теперішнього керівника держави Ібрагіма Бабангіди з групою генералів, а також з лідерами Соціал-демократичної партії і партії Національний республіканський конвент. Ці партії брали участь у президентських виборах 12-го червня ц.р., однак їхні висліди було скасовано військовими чинниками Нігерії, котрі стверджували, що під час голосування мали місце численні порушення закону.

ВЛАДА ПІВДЕННО-НІМЕЦЬКОЇ землі Баден-Вюртемберг заборонила діяльність неонацистського угруповання, члени якого нападали на чужинців і спогановали жидівські цвинтарі. Організацію заборонено після того, як поліція під час обшуків знайшла в будинках 24 неонацистів зброю і пропагандистську літературу. Як заявив міністер внутрішніх справ Баден-Вюртембергу Фрідріх Бірцель, молоді неонацисти проходили вишкол в Ельзасі, в таборі французьких неонацистів. Це вже четверта неонацистська група, заборонена в Німеччині за останні сім місяців.

НАМІР ХОРВАТІВ відкрити тимчасовий понтоновий переїзд на місці зруйнованого терма Масленіцького мосту може стати, на думку спостерігачів, приводом до нової конфронтації між хорватами і сербами. У відновленні цього мосту хорвати мають гостру потребу, бо мусять зв'язати свою столицю з портом Задор на Адриатичному узбережжі. Звідти в Хорватію і Боснію надходять чорським шляхом гуманітарні вантажі. Саме з огляду на стратегічне значення мосту серби і зруйнували його, відтак у січні цього року хорвати відновлювали від сербів цей район. Тепер керівники сербської Країни звернулись листом до генерального секретаря ООН Бутроса Бутрос-Галі з проханням втрутитися і унеможливити віднову мосту.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ЕСТОНІЇ Март Лаар, перебуваючи цими днями з офіційною візитою в Ізраїль, заявив під час зустрічі з журналістами, що рішуче виступає за повернення націоналізованих колись совєтською владою жидівських маєтків їхнім законним власникам. М. Лаар також висловив вдячність на адресу ізраїльських керівників за контракт на доставку Естонії ізраїльської військової техніки. У грошовому обчисленні контракт становить 50 міль. дол.

В СУБОТУ, 17-ГО ЛИПНЯ, ще п'ятеро членів терористичної організації „Ісламська група“, котра вважає своїм духовним провідником сліпого шейха з Нью Джерзі Омара Абделя Рахмана, поховано в Єгипті. Число страчених за останні п'ять місяців терористів склало вже 14 осіб. Ще семеро фундаменталістів засуджено на кару смерті заочно. Стало також відомо, що при сприйнятті Пакистану стигнестський уряд унеможливив притік до Єгипту грошей і зброї з пакистанського прикордонного міста Пешавару — центру афганських муджахедів, які активно допомагали стигнестським ісламістам повалити світський уряд в Каїрі.

СПІЛЬНИЙ РИНОК ПОГРОЖУЄ ХОРВАТІЇ САНКЦІЯМИ

Брюссель, Бельгія. — У понеділок, 19-го липня, керівники Європейської спільноти прийшли до згоди, щоб післяти в Загреб свого представника, який доведе до відомої уряди Хорватії, що якщо хорвати не припинять етнічні чистки в мусульманських районах Боснії, то проти їх республіки будуть застосовані гострі економічні санкції, аналогічні тим, які діють стосовно до Сербії. Перш за все, Спільний ринок позбавить Хорватію права фаворизованої країни у сфері економічних зв'язків.

У вівторок увечері в Загреб мав прибути міністер закордонних справ Бельгії Віллі Кляс, який повинен зустрітись там з хорватським президентом Франьом Туцманом. Бельгійський міністер повідомив перед початком поїздки, що його основне завдання — повернути сторони за стіл переговорів і знайти рішення, які задовільнять всіх, не применшуючи при цьому інтересів боснійських мусульман.

Створено Фонд Демократичної Преси України

Київ (О. Будницький). — За ініціативи провідних журналістів радикально спрямованих пресових видань створено Фонд Демократичної Преси України. У Міністерстві Юстиції затверджено статут фонду, який діятиме на засадах громадської організації. Співзасновниками і ініціаторами створення ФДПУ виступили газети „Вечірній Київ“ (О. Будницький), „Молодь України“, журнал „Старт“ і „Перець“. Членами фонду можуть стати лише ті видання, які засновані трудовим колективом та не залежать від будь-яких державних чи комерційних структур.

Головою ФДПУ обрано відомого журналіста Володимира Кулєбу.

В АМЕРИЦІ

ОБІЦЮЮЧИ У СВОЇЙ виборчій кампанії, що він зосередиться на економіці країни президент Билл Клінтон здобув собі багато голосів не тільки серед звичайних громадян, але також і серед економістів країни. Однак після північного правління, всі вони розчарувались його економічною політикою, яка є повна нестабільності, недотримання обіцянок, можливість підвищення податків і безладдя. Беручи це під увагу, економісти країни дораджують Президенту для добра економічного відновлення країни стриматися з підвищення податків, сповільнити зміну в системі охорони здоров'я та настоювати на якнайкорішому переведенні в життя договору про вільну торгівлю з Канадою і Мексикою.

АДМІНІСТРАЦІЯ БИЛЛА КЛІНТОНА вирішила не включати Пакистан у список держав, які підтримують тероризм. Це рішення було прийняте після того, як пакистанський уряд зменшив масштаби підтримки терористичних груп, що діють в Індії. Очікують, що дане рішення послабить напруження у відносинах між З'єднаними Штатами і Пакистаном, яке виникло після того, як у 1990 році Вашингтон застосував санкції проти цієї країни за розроблення програми створення ядерної зброї. „Пакистан прийняв ряд важливих кроків, які, мабуть, були реакцією на нашу стурбованість повідомленнями про офіційну підтримку терористів в індійських стеях Джайму і Кашмірі та Пунджабі“, сказав представник Державного департаменту, поклавшись на думку державного секретаря ЗСА Воррена Крістофера. У список країн, які підтримують тероризм, З'єднані Штати включили Кубу, Північну Корею, Лівію, Іран, Ірак і Сирію.

ПОПИТ НА АМЕРИКАНСЬКІ автомобілі різко зростає. За перших десять днів липня кількість проданих американських авт збільшилась на 14,6 відсотків у порівнянні з останніми десятима днями червня. Найбільше дивує те, що на покупців майже ніякого впливу не мала ні спека на Атлантичному узбережжі ЗСА, ні поведінка центральних стеях, що суперечило песимістичним прогнозам експертів від продажу. Багато з них, однак, досі впевнені, що величезна шкода, яку спричинили повені, це вплине на масштаби торгівлі автами. Якщо темпи торгівлі автами у ЗСА з початку липня зберуться до кінця року, то буде продано 7,1 мільйона пасажирських авт і 5 мільйонів вантажників.

КОШТИ ПРОЖИТКУ у З'єднаних Штатах за останній місяць не змінюються: ціни на овочі і родину зменшилися і таким чином вперше більш як за два роки, від березня 1991 інфляція не зростала. Про це повідомив Департамент праці. На думку багатьох економістів, ця радісна для країни новина відсуває можливе підвищення відсоткової стопи Федеральної ради валютних резерв на дальший термін. Невдоволення Федеральна рада резерв валила сильну стурбованість інфляційними процесами, що почалися в економіці, і вперше за час правління Билла Клінтона висловила думку про можливе підвищення відсотків, під який банки позичають гроші у федеральній касі.

СВОБОДА

FOUNDED 1993

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street Jersey City N.J. 07302 Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашингтоні (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс)
 Subscription 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00
 UNA members 1 year — \$15.00 Change of address — \$1.00 Make check or money order payable to Svoboda

Second Class Postage paid at Jersey City N.J.

УКРАЇНА — АТОМНА ПОТУГА?

До найкращих американських часописних коментаторів належать пара Еванс і Новак, синдіковані журналісти, дуже прихильні Україні, одверті критики внутрішньої і закордонної політики президента Билла Клінтона. У „Чикаго Сан Таймс“ з 1-го липня ц. р. появилася їхня цікава стаття п. з. „Україна близька до проголошення себе нуклеарною потугою“. Закидається там президенту Клінтону, що він своєю промосовською політикою заганає Україну до зберігання на своїй території атомних боеголовочок до ракет і до відмовлення ратифікувати договір про непоширення ядерної зброї. Автори статті іронізують, що Уряд Клінтона дивиться крізь пальці на змагання Північної Кореї до здобуття ядерної зброї та водночас присікається до України, яка готова позбутися стаціонарних на її території ракет, аби тільки дістати гарантію безпеки. Уряд Клінтона, — читаємо, — не відповів на просьбу України з травня цього року — признати їй таку гарантію і в реакції „дипломатія України звернулася до одного видатного американського діяча з-поза Уряду Клінтона“ — ніби з повідомленням, що Україна проголосить себе атомовою державою — ратифікуючи водночас вищезгаданий договір СТАРТ І.

Нам невідомо, звідки автори цієї статті отримали таку інформацію і, взагалі, чи вона вірна. Зате правильність є завага, що найкращою гарантією було б включення України до членства Північно-Атлантичного блоку (НАТО). Виходить із статті, що її автори іздипи в Україну, знають її проблематику і цікавилися способами, як Україна прагне забезпечитись від потенційної загрози від Росії. Вони згадують про концепцію балтійсько-чорноморського блоку — доброї ідеї в теорії, трудною до реалізації. Зате подобає на фантазію передбачування, що невдовзі Україна матиме фахівців, які зможуть керувати згаданими ракетами в сторону Заходу. Еванс і Новак кажуть правду, що політика Уряду Клінтона, яка бачить на Сході Європи тільки Росію — короткозора і помилкова. Він каже правду, що така політика диктує Україні — шукати для себе гарантію безпеки поза Америкою, на власну руку. Вони прихильні концепції балтійсько-чорноморського блоку, дармащо треба враховувати загрозу, що створення такого блоку не протверезить російського імперіалізму, а буде зрозумілий у Москві як своєрідна провокація. Чи не краща концепція Леоніда Кравчука — старатися жити у згоді з усіма сусідами на базі двосторонніх договорів, як рівний із рівними.

Перший закон соціології каже, що кожна акція викликає реакцію. Однією з найбільших хиб, однією з найбільших помилок Клінтона і його державного секретаря Воррена Кристофера є легковаження або незнання того найпершого закону соціології. Джордж Буш полетів до Києва (відвідавши раніше Москву) і виголосив там влітку 1991 року промову, в якій змаг до рідної держави назвав „самогубним націоналізмом“ та недвозначно радив не відриватися від Советського Союзу. Але доповів йому, що руху до самостійності в Україні не можна ніяк зупинити — завернув це перед всенародним референдумом запитав до Білого Дому кількадесят членів конгресу про підтримку української громади в ЗСА і відчитав їм заяву, що коли тільки референдум дасть позитивний вислід — Америка визнає державність України. Не є гріхом у політиці помилятися — гріхом є цупко триматися цієї помилки і брести в гушавину помилок. Помилковою була політика Дж. Буша, яка в Москві вбачала гаранта безпеки, спокою і ладу на Сході Європи та в усьому світі. Але путч сталіністів у Москві переконав його, що ця політика була помилковою. Покищо не видно ніяких познач, щоб президент Клінтон чи Воррен Кристофер усвідомили, що їхня ставка тільки на Москву є помилкою із шкідливою для Америки реакцією України та інших колишніх членів СССР.

Проблема ядерної зброї є найпершою і найважливішою. На першому місці пріоритетів стоїть покращання економічного стану і заведення державно-адміністративного порядку. Ми тут не можемо зрозуміти, як наші земляки в Україні розв'язують важливі проблеми. У конфлікті між Президентом Кравчуком і Верховною Радою дійшло до такого вирішення, що у вересні цього року має відбутися референдум над довір'ям чи недовір'ям уряду. Президент, якого вибрав був народ та реченець урядування ще не минув. Такого нема ніде у світі. Конституцію зладжують на „сесіях симпозиуму“ — з дискусіями і голосуванням. Такого не було, нема і певне не буде ніде у світі. Такий підхід до творення держави зупиняє її будову й ліквідацію хаосу. Це одна з причин, чому американська політика так легковажно ставиться до України.

Питання: — Як у вас почування з приводу надання вам громадянства України? Ви ж здається перший, що його здобули.

Відповідь: — Надання мені громадянства „за визначні заслуги перед українською державою“ я сприйняв як вияв признання, що моя громадсько-політична діяльність у таких формаціях як Пласт, „Зарво“, ЦЕСУС УНО, КУК, СКВУ, ОУН ДЦ УНР знайшла позитивну оцінку в Україні і саме за ту діяльність різні установи і діяти України рекомендували Президенту України надати мені громадянство України. Так, це правда, що мені першому була виявлена така пошесть.

П.: — Чи думаєте переїздити в Україну на постійне проживання?

В.: — В Україні я перебуваю більше часу, чим за її кордонами. Однак моя родина і надалі проживатиме в Канаді, а крім того має зацкавлення українським життям за кордонами України вимагає і моєї присутності за кордоном.

П.: — Чи надання громадянства України зараз можна отримати лише за „визначні заслуги“ — чи можуть про нього старатися звичайні громадяни?

В.: — Закони про громадянство України передбачають можливість усім українцям, які того бажають, отримати громадянство України. Дещо інша ситуація з подвійним громадянством, про що писала українська преса в Україні і за кордоном доволі широко.

Власний кореспондент з Києва серйозного та загального відомого журналу „Економіст“, що виходить у Лондоні, вміщає у цьому журналі часто репортажі про економічні і політичні події в Україні. Аналізуючи ситуацію під кожну пору, він помістив в „Економіст“ з 3-го липня 1993 року досить для нас тривожну статтю під вищезгаданим заголовком.

До статті є додана мала таблиця, яка ілюструє темп інфляції „купонів“ на „чорному ринку“ у відношенні до американського доллара. Крива лінія показує, що під час коли з початком 1992-го року один долар вимінювався за 500 купонів, то у червні 1993 за одного долара треба було дати 3,500 купонів. На підставі інформації, що їх подає американський економіст Саймон Джонсон із Дюк — університету, ми довідуємося, що за місяць червня цього року інфляція купона зросла на 47 відсотків.

Цей стан уже наближається до т. зв. гіперінфляції, де інфляція сягає більше як 50 відсотків, і стає згубною для країни. Причиною цієї високої інфляції є факт, що у березні цього року Центральний Банк України дав кредит сільському господарству та індустрії на суму 1,2 трильона

Д-р Микола Мушинка, Пришів

ДОСТОЙНИЙ ПАМ'ЯТНИК ДОЧКИ БАТЬКОВІ

(12-ий том творів В. Гренджі-Донського)

„Твори Василя Гренджі-Донського, том XII, додаткові твори, бібліографія, збірка і впорядкувала Зірка Гренджі-Донська, літературна редакція: проф. д-р Василь Лев, видання Карпатського Союзу, Вашингтон, 1992, 562 стор.“

Дванадцять томів „Творів“ Василя Гренджі-Донського (1897–1974), це, мабуть, найвизначніші видання закарпатської літератури за всю її історію. Ніхто із закарпатських письменників від найдавніших часів до сучасності не мав такої великої кількості томів збірного видання своїх творів. Та справа тут не лише у кількості, але, перш за все, у якості видання та його актуальності для сучасних умов, коли здійснюється або здійснюються ідеали, за які Гренджі-Донський ціле життя боровся.

Василь Гренджі-Донський без перебільшення можна назвати найвизначнішим письменником Закарпаття. Він був і поетом, і прозаїком, і драматургом, і публіцистом, і літературним критиком, і фольклористом, і громадським діячем. А в кожній з цих діянок за ним залишилася помітний слід, який і досі чекає на свого дослідника.

Уже на початку 20-их років він перейшов від „карпаторусинізму“ на українські позиції і фонетичний правопис. Характерно, що свою публіцистичну кар'єру на Закарпатті

О. Кузьмович

УКРАЇНА ОЧИМА ДІЯСПОРНОГО ЛІДЕРА

(Інтерв'ю з Миколою Плявюком)

Дотепер подвійне громадянство „за визначні заслуги“ надане було лише мені. Можливо, що є і інші критерії надання його, однак покищо воно не надане багатьом бажаним.

П.: — Як ви оцінюєте XII Великий Збір Українських Націоналістів?

В.: — XII Великий Збір Українських Націоналістів був успішним із багатьох причин. Перш усього він доказав, що ідеї українського націоналізму в незалежній Україні залишилися популярні. В Україні членство ОУН виявило бажання продовжувати дію Організації Українських Націоналістів заснованої полк. Є. Коновальцем у 1929 році. Рівночасно з тим членство ОУН в Україні опрацювало нову Програму, Устрій ОУН і назначило необхідні кроки переходу від доби „визвольного націоналізму“ до доби „державного націоналізму“. ОУН не плянує стати політичною партією України, а розробила план дій, що радше кваліфікуватиме її „рухом“, себто в її засади буде включена і громадська і культурна, і наукова, і господарсько-економічна діяльність, якими наші політичні партії в Україні, згідно з їхніми статутами, а

подекуди і законами української держави не можуть займатися.

Цей перехід відбувся у нас мирно і в згоді з внутрішньо-організаційним порядком. Членство ОУН закордоном сприйняло це прихильно, доволі члени Проводу доклали немало зусиль, щоб на їхнє місце вибрани в Україні молодших членів керівництва ОУН. Я на цю справу звернув увагу, бо загальновідомо, що в Україні, саме на цьому тлі дійшло до гострого конфлікту між членством ОУН в Україні і Проводом ОУН за кордоном.

П.: — Чи це лише враження із читаного в пресі і зі світлиць чи справді на зборі було відносно мало молодих людей і мало таких увійшло до Проводу?

В.: — Ваше враження з преси чи світлиць не зовсім вірне. Навпаки, як Провід та і Рада ОУН вибрані на XII ВЗУН замітно „омолоділи“. Переважаючий в них вік 35–45 років. Стоїть питання чи таку категорію людей можна зачислити до „молодих людей“? Якщо брати до уваги дотепер існуючі обставини в Україні, то на мою гадку що вікову категорію треба було взяти до уваги в добір людей керівництва. Та ж в Україні

Д-р Олег М. Волянський

„ГАЛЬОПУЮЧИ НА КРАЙ БЕЗОДНІ“

купонів. В цей спосіб банк одним махом знищує програму охочості, що її провадив Уряд України, тримаючи інфляцію на рівні менше як 20 відсотків на місяць. Після цього економічний стан в Україні драматично погіршився. Росія, що до цього часу продавала Україні оливу і газ по субсидійованих цінах, підняла ціну високо вгору, а це знову спричинило зріст цін на споживчий крам на 500 відсотків.

„Лоббі“ сільського господарства та вуглекопів почали вимагати фінансової допомоги, причому вуглекопи почали страйкувати. В результаті сільське господарство дістало ще два трильйони купонів, а вуглекопи — підвищу платні. Все це буде коштувати Уряд від 9-ти до 13-ти трильйонів купонів і пожече більше як половину доходу, що його сподівається Уряд у 1993-му році. Прийдеться знову друкувати гроші і то все у чимраз більших вартостях.

Історія каже на те, що такі ситуації часто кінчаються приходом до влади диктатури, як це наприклад, сталося з Німечкою Ваймарською республікою, ко-

ли після демократичної спроби, прийшов до влади Гітлер. Чи Україна готова до націоналістичної диктатури? — питається автор статті. Дещо дані для цього існують: велика армія, добре функціонуюча Служба безпеки, а внутрішній хаос та ворожа до України Росія були б добрим претекстом закінчити загравання з демократією. Однак Україна, за винятком західних областей, що становлять лише 10 відсотків населення, не є дуже „націоналістична“. Українці переважно не мають ясної національної ідентичності. Вони реагують амбівалентно на націоналістичні гасла, а зате більше цікавилися економічними справами.

Тому то автор вважає більш правдоподібним — кошмар громадянської війни. Посилення економічних труднощів поглибить поділ поміж індустріальною (не центральною, а справді східною) Східною Україною, котра говорить про російському, і більше прогресивними та сильно українськими областями Західної України.

Тут автор накреслює драматичний сценарій: купони

надалі падають вниз, вуглекопи знову страйкують і зрештою вимагають прилучення України, а принаймні її східної частини до Росії. Очевидно, що покращання економічної ситуації в Росії в порівнянні з Україною захоувало б до таких дій.

У цьому випадку Уряд України мусів би придумати таку відосередні сили, і, якщо б вони почали чинити опір, то націоналістичні кола Росії були б під тиском допомагати їм „російським воєнним братам“. Тоді утворилася б ситуація багато більш небезпечна, ніж у Грузії чи Азербайджані.

Песимісти можуть похитатися... Україна не має такої прогресивної системи фінансового обслуговування, як це було, наприклад, в Німеччині відразу після Першої світової війни, і тому гіперінфляція не зробить аж такої великої шкоди. Навіть у містах України люди не покладають лише на гроші, щоб вижити. Як і всі інші, кажуть автори, навіть високопоставлені урядовці їдуть літом пологі бур'яни у їхніх невеличких ділянках землі, що постають майже половиною харчів України.

Викні надіймося, що так, як це сталося у Південній Америці, здоровий глузд перемаже у провідників держави і змусить їх усталізувати економіку.

Закінчення буде.

надалі падають вниз, вуглекопи знову страйкують і зрештою вимагають прилучення України, а принаймні її східної частини до Росії. Очевидно, що покращання економічної ситуації в Росії в порівнянні з Україною захоувало б до таких дій.

У цьому випадку Уряд України мусів би придумати таку відосередні сили, і, якщо б вони почали чинити опір, то націоналістичні кола Росії були б під тиском допомагати їм „російським воєнним братам“. Тоді утворилася б ситуація багато більш небезпечна, ніж у Грузії чи Азербайджані.

Песимісти можуть похитатися... Україна не має такої прогресивної системи фінансового обслуговування, як це було, наприклад, в Німеччині відразу після Першої світової війни, і тому гіперінфляція не зробить аж такої великої шкоди. Навіть у містах України люди не покладають лише на гроші, щоб вижити. Як і всі інші, кажуть автори, навіть високопоставлені урядовці їдуть літом пологі бур'яни у їхніх невеличких ділянках землі, що постають майже половиною харчів України.

Викні надіймося, що так, як це сталося у Південній Америці, здоровий глузд перемаже у провідників держави і змусить їх усталізувати економіку.

він розпочав як редактор газети „Русин“ (1920) і закінчив редактором газети „Українське слово“ (1933). Він був першим закарпатським письменником, який нав'язав безпосередні стосунки з журналами і видавництвами підсоветської України, де опублікував свої кращі поетичні збірки. Отаким чином, його літературна творчість вийшла за рамки Закарпаття і стала надбанням загальноукраїнської літератури. Українською літературною мовою та фонетичним правописом він видавав і літературно-громадські журнали „Наша земля“ та „Слово“ (останній як літературний додаток „Українського слова“). В. Гренджі-Донський стояв біля холмських Карпатських України, за що зазнав неабияких переслідувань і репресій з боку угорської влади. Від 1940 року аж до смерті у 1974 році життя В. Гренджі-Донського було пов'язане з Братиславою.

Нова комуністична влада Чехо-Словаччини (за вказівкою з Москви) вороже поставилася до В. Гренджі-Донського, незважаючи на те, що із соціального боку вся його літературна спадщина 20–30 років була „прогресивною“ навіть за її критеріями. Гренджі-Донському не могли вибачити виразу національну спрямованість його діяльності та літературної творчості, яка аж ніяк не відповідала канонам „пролетарського інтернаціоналізму“. У пражській українській пресі його було названо буржуазним націоналістом, який ніби „втік перед владою робітничого класу із УССР, знайшов своє місце (в Братиславі — М. М.), де була йому дана можливість надалі розвивати єдність українського трудового народу зі слов'янським трудовим народом“ („Дружню вперед“, 1952, ч. 9, ст. 3). Після такої характеристики (в якій не важило спостерігати почерк советського НКВД), Гренджі-Донського на довгий час було вилучено з літературного процесу чехо-словацьких українців, до якого він повністю

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагус Лев Яцкевич

Електричний добі сповнилося

114 років

21-го жовтня 1879 року група американських науковців, на чолі з Томом Альбою Едисоном, збиралася навколо маленької скляної лампочки, в якій крізь кусок карбонізованої бавовни, проходив електричний струм, вирощуючи блискуче, золоте світло. Це світло протривало 40 годин, і цей день вважають, загалом, початком електричної доби.

Ще до кінця цього року, Едисон виставив новонайдену електричну жарівку до прилюдних оглядин, освітливши електричним струмом частину міста Менло Парк, Нью Джерсі, в якому була приміщена його славна „Лабаторія винаходів“.

Впродовж трьох років на вул. Перл у Нью Йорку діяла перша в світі центральна електрична станція з пологою паровою машини, що постачала струм для освітлення 440 електричних жарівок.

Перше сторіччя, що проминуло від винаходу електричної жарівки було сповнене небувалих змін та мерехтливих розвитку електричного промислу в ЗСА. І так же в році 1902 працювало в Америці 3,600 центральних електростанцій та біля 50,000 локальних електричних станцій, що вирощували разом один мільйон кіловат-годин річно. В 1980 році продукція електричного струму дорівнювала одному більйонові кіловат годин на рік.

Цю майже неймовірну кількість електричної енергії вирощують приватні компанії (власність 3 млн. акціонерів) та федеральні, стейтові і міські електростанції, розташовані, здебільшого на півдні та заході Америки.

Шалений ріст продукції електростанцій та шораз більше споживання електричної енергії, здешевили значно ціну від цього часу, коли перша електрична станція, на Перл стріт почала вирощувати електричний струм для публічного вжитку.

Тоді для виробництва однієї кіловат-години ця станція витрачала 10 фунтів вугілля, що коштувало тоді 24 центи, себто стільки, скільки заробляв нефаховий робітник на годину.

Сьогодні живиться для продукції електричного струму не парових машин, а парових турбін з многократно більшою видільністю та економією, які витрачають на вироблення однієї кіловат-години 15 разів менше вугілля, нафти чи земного газу, як бачимо, одне сторіччя електричної доби змінило докоріння основний характер американського життя та всієї її економіки. Перед тим 80 від. енергії, що нею користувалися ЗСА, становила праця тварин та праця людських м'язів. Сьо

вступив лише на коротко в другій половині 60-их років.

Ще гірше поставилося до нього на рідній Закарпатській Україні. Там творчість В. Гренджі-Донського дочекалася загального визнання лише після його смерті, в період перебудови і гласності, а перший відомий його вибраних творів появилася в Ужгороді лише у 1991 році, заслугою його земляка О. Мишанича. В тому ж 1991 р. в Ужгороді було урочисто відкрито меморіальну дошку на будинку, де жив і працював В. Гренджі-Донський.

На отаком фоні 12 томів „Творів“ В. Гренджі-Донського, виданих у ЗСА — справжнє чудо. І це „чудо“ здійснив не колектив співробітників якогоś наукового інституту, а одна людина — рідна дочка В. Гренджі-Донського, Зірка, в основному на свої власні кошти та на пожертви вузького кола людей, зокрема вайшingtonського відділу Карпатського Союзу, який є видавцем „Творів“. По суті упорядниця сама збирала пожертви на видання, зробила вибір матеріалів, власноручно набрала на друкарській машині всі твори свого батька (крім тих, що перевидано фотодруком), сама провела складну коректуру, сама покрила всі кошти друку і прекрасної оправи (в штучній шкірі), сама розіслала видання у визначні бібліотеки, установи та нечисленним індивідуальним передплатникам. Про якийсь прибуток від видання не може бути й мови тим більше, що воно виходить дуже низьким тиражем — 250 примірників. Отже 12-томник уже нині — бібліографічна рідкість.

А все ж таки без колективних співробітників у діяспорі та Україні сама упорядниця навряд чи би справилися з таким складним завданням. У вступі до 12-го тому вона поймає наводити 40 людей, які безкорисно допомагали їй здійснити свій замір, що є і справді героїчним вчинком і проявом, справжньої любові до свого батька.

Продовження буде.

Фонд Генерального Консульства України в Нью Йорку

209 B Grand Avenue, Rutherford, N.J. 07070
Tel. (201) 939-6305 or (201) 762-3100

ГРОМАДЯНИ!

Допоможіть поставити Генеральний Консулат України в Нью Йорку.
Требля 10 тисяч добродів по сто доларів.

Підтримайте цю акцію! Жертуйте щедро!

Фундація підтримки дипломатичних представництв України просить вислати чеки на Фонд Консульства України в Нью Йорку.

Чеки випускати: Ukrainian Consulate Fund
і вислати до українських кредитових кооперативів:

Ukrainian Orthodox Federal C.U., P.O. Box 160 Cooper Station, New York, N.Y. 10270, Acct. No. 5224
Self Reliance Federal C.U., 108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003, Acct. No. 18656.00
Self Reliance Federal C.U., Sanford Avenue, Newark, N.J. 07016, Acct. No. 6730-20
Self Reliance Federal C.U., 1729 Cottman Avenue, Philadelphia, Pa. 19111, Acct. No. 6783

або на адресу:

Foundation in Support of Diplomatic Missions of Ukraine
209 B Grand Ave., Rutherford, N.J. 07070
Tel. (201) 939-6305, (201) 762-3100. Fax: (201) 939-6305

UKRAINIAN CONSULATE FUND IN NEW YORK
209 B Grand Avenue, Rutherford, N.J. 07070
Tel. (201) 939-6305 or (201) 762-3100

Donation \$ _____ Pledge \$ _____
Name _____
Address _____
Address _____
Telephone _____

СПИСОК ПОЖЕРТВ НА ДІЯЛЬНІСТЬ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА

за час від 20-го липня 1992-го року до 12-го липня 1993 року

25,685.00 дол. — Наталя Романовська із її завіщаних,
13,026.19 дол. — о. Василь Антоніна Джиджора із її завіщаних,
Іх волю сповнила Марія Ортинська,
по 10,000.00 дол. — Іван Галавай із його завіщаних, Антін Да-
ковський із його завіщаних,
8,625.00 дол. — м-р Володимир і Анна Рак,
5,000.00 дол. — Олія і Олена Бачинські,
4,050.00 дол. — д-р Андрій і д-р Таїса Рак,
2,000.00 дол. — Українська Федеральна Кредитова Кооператива
„Самопоміч“ в Нью Йорку,
по 1,000.00 дол. — Осип Стефанія Порайко, інж. Степані Во-
лодимир Сливочки,
635.00 дол. — Михайло Пирський із його завіщаних,
600.00 дол. — інж. Ігор і Рома Гайда,
500.00 дол. — Михайло Дребич із його завіщаних,
250.00 дол. — д-р Теодор і Міра Залуцькі,
по 200.00 дол. — Мирослава Іванівна, полк. Іван С. Карк, д-р
Лариса Онисевич, СУМА — Юнкерс Федеральна Кредитова
Кооператива,
197.00 дол. — Український Громадський Комітет, Пітерс-
бург, Фла. з добровільних датків шевченківської імпре-
зи,
175.00 дол. — д-р Леонід і Ірина Рудницькі,
по 100.00 дол. — Надія Аміноф, Христина Блаженко, Борис
Галаган, Микола і Зірка Галив, Володимир і Стефанія Гу-
менюк у пам'ять інж. Анатолія Вовка, Василь Гайдич,
Ольга Дзидів у пам'ять мужа Романа Дзидів, Адрия і
Лариса Долінські, Марія Калпистий у пам'ять проф. Ма-
кара Калпистого, Man Keula and Sup Charn Yeung, у па-
м'ять Анатолія Вовка на фундацію в його ім'я, Ігор і д-р
Любомира Кошур, Юрій і Ірина Кузьма, Оксана Пуцька
у пам'ять мужа Євгена, д-р Андрій Мащорак, о. Любомир
А. Мудрий, Василь і Анна Натина, Лідія Осінчук у па-
м'ять мужа д-ра Романа, д-р Іван Павличка, Анна Політи-
ло, д-р Мирослава і Люба Прокоп, м-р Володимир і Анна
Рак у пам'ять Уляни Угненко-Краснів, м-р Володимир і
Анна Рак у пам'ять Михайла Заричського батька Надії На-
гірної, д-р Роман Рак Богдан і Марія Робах, д-р Степан
Стещура, д-р Ярослав Романковський, д-р Марія Савдик,
д-р Іван і Стефанія Серат, Гералд Сидорак, Степан Со-
сяк з дружиною, д-р Степан Тимків з дружиною, Україн-
ська Кредитова Кооператива у Гартфорд, д-р Мирослава
і Олена Харкевич, д-р Богдан і Іванна Целович, Марія
С. Шандор у пам'ять Анатолія Вовка на фундацію в його
ім'я, д-р Олександр і Дарія Якубович,
по 75.00 дол. — інж. Євген і Євгенія Івашків, д-р Богдан і
Наталія Коваль, Переклад Бюро в Гановері стейт Н.Дж.
у пам'ять Анатолія Вовка на фундацію в його ім'я, д-р
Іванна М. Ратич „Українська Федеральна Кооператива
Самопоміч“ в Ньюарку, д-р Юрій Трухлий,
55.00 дол. — Український Громадський Комітет (Ст. Гонча-
рик) в Льюїсвіллі,
по 50.00 дол. — д-р Роман і Анна Алісевичів, Патрик Т. і Ро-
зали В. Базиліан у пам'ять Анатолія Вовка на фундацію в
його ім'я інж. Остат і Урсула Балабан, Роман Балтаро-
вич, інж. Ярослав Бігун з дружиною, проф. Олександра Біла-
ноук, Христина М. Бонакорса у пам'ять Анатолія Вовка на
фундацію в його ім'я, Ярослав і Ярослава Букачевські у
пам'ять Анатолія Вовка на фундацію в його ім'я, Зеновія і
Рома Васильович у пам'ять Анатолія Вовка на фундацію в
його ім'я, Володимир Воловодчук з дружиною, Юрій
Галушчинський, Петро Гришак з дружиною, д-р Павло і
Ірина Дужий, Татяна і Марта Доберчак, Іван Жук, Лідія
Кассараба, Микола Когуляк, Галина Костюк, Теодор
Костюк, д-р Роман і Наталія Кравчук, д-р Олег Кудрик з
дружиною, д-р Теодозій і Володимир Крупа, Юрій і Ри-
на Кузьма у пам'ять Анатолія Вовка на фундацію в його
ім'я, д-р Іван Лозинський, Ольга Маланчук, Ярослав Мі-
гайчук, д-р Роман Мороз з дружиною, д-р Леонід і Окса-
на Мостович, Юрій і Христина Навроцькі, д-р Степан і
Ірина Нічай, д-р Миколу Е. Новосад, Ярослава і Галина
Обершичин, д-р Володимир Оренич з дружиною, інж.
Іван і Галина Панчак, д-р Ярослав і Ярослава Панчук,
Роман і Галина Поритко, Микола Прегар, д-р Володи-
мир Прокопів, Олександр Скоп з дружиною, Г. І. А. Ста-
рошенко, Станіслав Братства і УДНА, о. Григорій і Дарія
Рекучі, Михайло Танський, д-р Андрій і Татяна Терша-
ковець, м-р Степан і Марія Хемич, Вячеслав А. Цетено,
д-р Богдан Р. Чепак, Ігор і Таїса Червонські у пам'ять
Анатолія Вовка на фундацію в його ім'я, д-р Володимир і
Надія Шкілник, Федір Шенюк;
45.00 дол. — Селестер Костик з дружиною;
40.00 дол. — Юрій Миколаєвич у пам'ять Анатолія Вовка на
фундацію в його ім'я;
по 35.00 дол. — Михайло Дзівка, Ірина Н. Тимошенко у па-
м'ять д-ра Юрія Старосельського, Олег Т. Ратич у па-
м'ять Анатолія Вовка на фундацію в його ім'я;
по 30.00 дол. — Анна Бідик у пам'ять Анатолія Вовка на фун-
дацію в його ім'я, Богдан Зяць, д-р Микола Кушніренко,
Марія Савицька;
по 25.00 дол. — Марія Андрусак, Л.Т. Балабан, Ізидора Боєр-
ська, Марко М. Букачевський у пам'ять Анатолія Вовка
на фундацію в його ім'я, д-р Микола Войтович, Володи-

мир Волчук, Зорян і Дарія Горюхінський, д-р Микола Дей-
чаківський, Роман Домбчевський, Ярема Т. Дубин з дру-
жиною, Роман З. Залуткович, д-р М.В. Зелик, Ольга Ке-
кіш, Ярослав і Іванна Клим, Ігор В. Козак з дружиною,
Марія Коник у пам'ять Анатолія Вовка на фундацію в його
ім'я, Володимир і Анна Корнін, д-р Іван і Олександра
Кузик у пам'ять Анатолія Вовка на фундацію в його ім'я,
д-р Дмитро і Дарія Коструб'як, д-р Богдан Кузьма, Лев
Д. Кушнір, Роман і Ірина Левицькі у пам'ять Анатолія
Вовка на фундацію в його ім'я, Ігор Лисий з дружиною,
д-р Іван і Наталія Макаревич, Анна Маркевич, Юрій Мель-
ник, Юрій Мидак, Мотря М. Міланчик, д-р Ярослав Музи-
ка з дружиною, Орест і Марія Небеш, Микола Ненаде-
вич з дружиною, Олена Нессін, д-р Петро Овчаренко,
д-р Іван П. Павлюк, Зена Сохор-Паррі, Леонід і Валенти-
на Пахлюк, Богдан Пашковський з дружиною, Марія
Підгородська, д-р Володимир Пушкар, Ростислав і
Олена Ратич у пам'ять Анатолія Вовка на фундацію в його
ім'я, Олена Роббіс, д-р Климентій Рогозинський, Ма-
ртія Рудик, Олег Склепкович з дружиною, А. Сочинська,
Микола Стасів з дружиною, Іван Стасюк, о. Микола Сте-
паненко, інж. Сидір і Марія Тимків, д-р Володимир Тре-
біцький, д-р Богдан і Богдана Худю, д-р Михайло Че-
гельський, Ярослав Чепак з дружиною, Юрій Я. Шевчук
у пам'ять Анатолія Вовка на фундацію в його ім'я, Богдан
Шепелявий з дружиною, Ярослав Штендера, Лідія
Яців, інж. Евстахій і Марта Ярош;
по 20.00 дол. — Михайло Березинський, проф. Михайло Бі-
да, Анна Бойко у пам'ять Анатолія Вовка на фундацію в
його ім'я, Любомир О. Гевко, Ярослав Гелета, Дем'ян
Геча з дружиною у пам'ять Анатолія Вовка на фундацію
в його ім'я, інж. Степан і Надія Голяш, Галина Єфремо-
ва, д-р Лев Д. Кадій з дружиною, інж. Ігор Кмета, інж. Ва-
силь і Лідія Колодичин, Любомир Костенко у пам'ять мужа
Петра, Юрій Кравець, Віра Левинська, Орест В. Логін-
ський з дружиною, Петро П. Марченко з дружиною, На-
таля Мітрінга, Модарт Інж. (В Сорочак), інж. Роман і Лю-
бов Раковські, Олександр Рівний з дружиною, інж. Іван
і Дарія Скіра, д-р Святослав і Марта Трофименко, Ри-
на Д. Філіпчук, Іван Цюлко, Миколу і Дарія Ярославич,
д-р Михайло Яцук;
по 15.00 дол. — Катерина Безручко, Петро Бойчук, Семен
Гасяк, Осип Головацький, Рендель Л. Еріксон у пам'ять
Анатолія Вовка на фундацію в його ім'я, Микола Лаврів,
Роман Мельник, д-р А. Наклович, Любомира Огаренко,
Кароль Парко, Олександр Пришляк, Сергій Сахарук,
Юрій Савчук, Іван Черешня, Олексій Шевченко;
по 10.00 дол. — Микола Антохій, Василь Багрі, Володимир
Барагура, д-р Роман Барановський, Андрій Бульба, Ілля
Борис, Олег М. Волянський, Теодор Данчевський, Дми-
тро Демедюк, Богдан Дем'янух, Борис Дурбак, Володи-
мир Грицько, Богдан Кондра, Микола Корінець, Володи-
мир Кручиний, Микола Курчак, Іва Лісевич, Ольга Ми-
цанка, Дмитро Лисевич, Василь Надрга, Роман Паньків,
Микола Ромах, Стефанія Семушак, М. Сорокопів, Юлі-
яна Старосельська, Ярослав Сушко, Іван Телюк, Юрій
Храневич, Орест Чапельський, Микола Чорний, Василь
Шийка, Ольга Ярема;
6.00 дол. — Іван Пахлюк;
по 5.00 дол. — Олександра Біланюк у пам'ять Анатолія Вовка на
фундацію в його ім'я, Володимир Дитиняк, Катерина До-
бенко, Василь Литвин, Ольга Мулик, Михайло Побер, Гу-
рик Гінт у пам'ять Анатолія Вовка на фундацію в його
ім'я.
Управа Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА
почувається до милого обов'язку і висловлює щирі подяки
всім щедрим вельмишановним і дорогим жертводавцям, у
першу чергу за пам'ять про товариство, зрозуміння його
вагомих суспільної й наукової праці та щедрих пожертв
Дорогі Жертводавці, ваші щедрих пожертв допомагають нам
успішно продовжувати і розвивати наукову, публіцистичну
та суспільно-культурну працю. Від кількох років допомагають
українській науці і деяким науковцям в Україні, що має
особливе позитивне значення у наш час української неза-
лежності держави. Ми допомагаємо, щоб українська наука, яка
була довгі, довгі роки ізолювана і майже не існувала,
зайняла своє належне місце серед світової науки світу. Це
справді широке поле, невідкладне, дуже потрібне праці,
яка вимагає наших спільних зусиль. Простимо нас, наші
вельмишановні й дорогі жертводавці мати це на увазі і
знайти місце у своїх бюджетних планах для матеріальної і
моральної підтримки Наукового Товариства ім. Шевченка,
защо будемо вам все щиро дякувати. Ще раз щиро дякуємо вам
за ваші щирі пожертви.
Якщо у поданому списку жертводавців ми когось
поминули, чи може акрались якісь неточності, то просимо
вибачення, але, водночас просимо про це нас повідомити,
щоб ми могли зробити потрібні поправки.
Наша адреса:
SHEVCHENKO SCIENTIFIC SOCIETY, INC.
63 Fourth Avenue, New York, N.Y. 10003
Управа НТШ

Чикаго у поклоні М. Лисенкові

У суботу, 26-го червня
ц.р. в Чикаго відбулося ви-
шукання батька української
класичної музики Миколи
Лисенка — хоч спізнено,
але достойно, вийнятово
цікаво і гарно (ювілейним
був 1992 рік — 150 років від
дня народження і 80 років
від дня смерті).

Свято було вповнене
композиціями М. Лисенка,
мало характер фестивалю і
саме добір музичних творів
та їх виконання трьома чи-
кагськими мішаними хорами
і несподіваною гостею з
Києва, солісткою Київсь-
кої опери Любою Канюкою
(різкий контраст-альт) спра-
вило велике враження і кон-
церт залишився у пам'яті
надовго. Дуже добрим було
теж слово про „великого
сина України“, як назвав М.
Лисенка проф. Ян Хойнаць-
кий, який виступив з допо-
віддю. Він розповів про
спокху, в якій працював і
творив Лисенко. Це була
доба горезвісних указів Ва-
луса і Емського про забо-
рону всього, що українське.
Микола Лисенко виростає у
зросійщеному заможному
козацько-поміщицькому до-
мі і українську мову чув
лиш від бабуні, бо говори-

ти тоді по-українськи не
було модно. Він отримав
дуже добре загальноосвіт-
ню і музичну освіту. Для
доповнення її виїжджав і за
кордон. Повернувшись до
Києва, всеціло віддався для
української музичної куль-
тури як композитор, етно-
граф і добрий організатор.
Іздив по Україні збираючи
народні перлини-пісні, які в
майбутньому використову-
вав у своїх творах. У музи-
ці М. Лисенка, як Т. Шев-
ченко у поезії, вивіт музику
із загумків на широкі сві-
тові дороги у дуже важкий
для українського народу і
української культури час.
Доповідь прочитала дружи-
на м-р Надія Хойнацька, яка
ще й подала важливіші тво-
ри М. Лисенка.

Дуже доброю ілюстраці-
єю для Лисенківської доби
була пісня „Орися, ти моя
ниво“. Тут і чорна дійсність
і ясна мрія про волю. А далі
такі актуальні і на сього-
днішні часи слова „та поїс-
ся, не словами, а розумом,
ниво!“ Цю композицію з
відчуттям і розумінням від-
співав хор „Прометей“ з
парафії св. Володимира і
Ольги під диригентурою
м-р Наді Савин-Вірхнянсь-
кої. Хор „Прометей“ заспі-
вав ще „Колосині“ з нечу-
ваним досконалим і ви-
багачством і цікавими сло-
вами та уривок із „Слова
полю Ігореві“... „Ясне сон-
це в небі сяє“. Акомпаню-
вав Дейвід Зич. Описля для
всіх була надзвичайна не-
сподіванка — виступ соліст-
ки Київської опери Люби
Канюки при фортепіаново-
му супроводі Наді Савин-
Вірхнянської. Гостя заспі-
вала „Ой одна я, одна“,
„Смутної провеси“ та „Ні-
чого, нічого“ і заворожала
слухачів тембром свого го-
лосу. Не дивно, отже, що
поспішили рясні оплески.

Другим з черги виступив
хор церкви св. Андрія під-
орудую д-ра Василя „Трух-
лого“ і в його виконанні при-
сутні почули три цікаві ко-
мпозиції М. Лисенка — „Ка-
мо піду“ набожно рефлекс-
іє. „Ой гай, мати, ой

гай“ та легке „По пенях
ходила“. Мені особисто най-
більш припала до серця
„Ой гай, мати“ з гарним,
примітним теноровим со-
льом-заспівом Анатолія Сі-
лчука, що в дальшому гар-
монійно переливається в
квартет — сопрано Олена
Гірна, альт Оксана Шекета і
бас Осип Шарун. Це чуда-
вий повів давньої розспіван-
ної України.

На завершення концерту
виступив громадський хор
„Сурма“, диригент Роман
Андрушко. Хор обдарував
слухачів однією з крашчих
композицій Лисенка „Ту-
ман хвилями лягас“. Жіно-
ча частина хору заспівала
„Тече вода з-під явора“,
щоб дати публіці на кінце-
вий акорд. Це був „Жа-
лібний марш“ на слова Лесі
Українки, скомпонований
як жалібний тренос на
смерть Т. Шевченка. Сольо
співали: сопрано Ганна Ма-
ринець, альт Оксана Чай-
ківська і тенор Борис Са-
вин — тенорова партія була
ведучою. „Сурми“ акомпаню-
вала професійно нова
музична сила в Чикаго д-р
музики Катерина Кішка
(народилася в Магадані, де
її батьки були заслані з
Тернопільської області).

Цей концерт був не лише
збірним виявом пошани і
пам'яті для духового бач-
ка української музики, але й
джерелом справжнього куль-
турно-мистецького насоло-
ди. Показав, що Чикаго має
ще добрий хоровий потен-
ціал, професійно добрих
диригентів, які опрацювали
дуже добру програму, не
омінуючи труднощів. Не
дивно, що всіх виконавців
нагороджували щедро оп-
лесками.

Підготовою фестивалю-
концерту займалися члени
Музично-Наукового Т-ва
ім. Миколи Лисенка в Чи-
каго, від імені якого голова
організаційного комітету
м-р Євген Іванків подяку-
вав усім учасникам — ви-
конавцям і присутнім слуха-
чам.

Концерт закінчено спіль-
ним співом „Боже Великий,
єдиний“.

Ірина Камінська

о. Андрій М. Фр.-Чировський:

НА ТРИЗУБІ ХРЕСТ

БОГОСЛОВСЬКІ ТА ЛІРИЧНІ ПОЕЗІЯ І ПРОЗА

Видання Асоціації Діляч Української Культури (АДУК), Нью
Йорк, 1989, друком Комп'ютерпрінт Корпорейшен, Кліфтон,
стор. 72. Ціна 5.00 дол.

Можна набувати в книгарні Свобода.

ПОДЯКА

Ділюся сумною вісткою,
що в четвер, 29-го квітня 1993 року,
з волі Всевшнього Творця, заосмотрені найсвятішими
Тайнами відійшла у вічність наша вірна ДРУЖИНА,
найдорожча МАМА, БАБУНЯ ТА ПРАБАБУНЯ

бл. п.

ЄВДОКІЯ КУШНІРЧУК

Покійна народилася в селі Космаки на Гуцульщині, доро-
жкою рідним традиціям, плекала у своєму серці чесноти,
які зацпили в неї і її дорогі батьки.

Похоронні відправи св. п. Євдокії відбулися в понеді-
лок, 3-го травня, в церкві св. Йосафата у Воррені, Миш., а
тіло спочило в Українському мавзолеї у Вашингтоні, Д.К.

Родина покійної Євдокії складає щире подяку о. Дмит-
рові Височанському за відвідини у лікарні та утішення Свят-
их Тайн, а також за відправу Панахиди, Служби Божої та за
звершування прощання покійної в церкві.

Родина дякує також о. Богданові Схасковому за участь у
відправі Панахиди та гарні слова прощання покійної в похоро-
нному заведенні.

Сердечно дякуємо хористам під проводом Ярослава
Дужого за відспівання Панахиди та похоронної Служби Бо-
жої в церкві.

Дякуємо дорогим приятелям Іванові Кушніреві, Володи-
миріві Гриньків, Григорієві Озарків, Теодорові Токар-
чуків, Леонідові Шашло та Ярославові Приймай за асисту
при домовині.

Щиро дякуємо за чудові квіти, які прислали Управа і
членки Об'єднання Жінок ОНСУ, родинам Калінін і Миколи
Миколів, Юрій і Зені Юрків, Катерині Ленко з Канади
та родині Майков і Лорі Птегліно.

Дякуємо безмежно Олі Гриньків, що виручила нас в на-
шому тяжкому положенні і в імені родини подякувала всім
добрим людям за участь в похоронних обрядах.

Сердечно дякуємо Леонідові Шашло за щирі прощальні
слова, в яких гарно згадав — „ми втратили нам дорогу лю-
дину, якийто в мистецтві вишивок і писанок, а для мене
була як рідна мати в часі мого приїзду до Америки“.

Наша сердечна подяка професорам і Фондуції Українсь-
кого Вільного Університету за висла слівчуття, а також
за оголошення в газеті „Свобода“ про смерть бл. п. Євдокії,
що є членом фундації.

Щиро дякуємо нашим рідним і приятелям в Україні за те-
леграми і листи з висловом глибокого співчуття.

Ми дякуємо похоронному підприємству Мандзюка і
Датсона за зразкове перевезення похоронних обрядів.

Сердечна наша подяка всім жертводавцям, що склали
свої пожертви на релігійні, добродійні та громадсько-су-
спільні цілі.

ЛИСТА ЖЕРТВОДАВЦІВ У ПАМ'ЯТЬ ПОКІЙНОЇ ЄВДОКІЇ КУШНІРЧУК

НА СЛУЖБИ БОЖІ
Катерина Антонія, Василь і Ольга Бойдучи, Мирослава
Брездєн, Зенон і Стефанія Брездєн, Марія Сохорес, Гали-
на Вілсон, Володимир Горський, Володимир і Ольга Гриньків,
Михайло Дмитренко, Марія Дрогомерська, Марія Зарич-
ка, Марія Зубаль, Ірина Іванівна, Микола Кавка, Василь і
Ліда Колодичин, Клара Кузьмаш, Микола і Надія Кушнірська,
Іван і Анна Кушнір, Володимир і Ірина Кушнір, Домінік і Ро-
ка Ланні, Нік і Ліса Ланні, Діам і Карол Ланні, Іван і Розалія
Лозовчук, Александер і Ірина Марітчик, Ірина Мороз, Ольга
Михайлівна, Марія Набожна, Ірина Неганіа, Н.Н. Роман і
Анастасія Прийма, Юрій Ровенчук, Мирослава Схасків, Іван
Совірка, Гаррі і Мері Салом, Діаф і Ірина Тате, Ігор Толян,
Мирослава і Одарка Травнінська, Роман Чучман, Михайло
і Маргарета Чупа, Юрій і Тоні Юрків. — Разом 590 дол.

НА СІРОТИНЕЦЬ СЕСТЕР ВИСИЛІАНОК В ТЕРНОПІЛІ
50 дол. — Параскевія Гаркач і родина;
40 дол. — Леонід і Валія Шашло;
30 дол. — Ярослав і Тамара Смигак;
по 25 дол. — Тарас Гнатчук, Степан і Рома Когут, Анна і
Христина Левак, Ліда Таращук, Ярема і Марія Ткачук,
ТУСМ;
по 20 дол. — Юрій Баранчик, Ярослав і Людмила Голуб, Бо-
дан і Марія Діка, Володимир і Ольга Захарій, Оксана За-
ревич, Петро Квітанич, Володимир і Дарія Касцяк, Бо-
дан і Ірина Кісін, Любомир і Ірина Кіналь, Катя Кізна,
Дарія Конох, Богдан і Слава Косак, Ярослав і Віра Кри-
ній, Петро і Варвара Кушнір, Ігор і Петрус Лаврин, Ми-
кола і Стефанія Лєгата, Люба Левак, Богдан і Ірина Ле-
вицький, Тарас Левицький, Євген і М. Обухівський, Гри-
горій і Катерина Озарків, Мирослава і Ірина Прийма, Кате-
рина Рижик, Теодор Токарчук, Степан і Анна Федорен-
ко, Б. І. Марія Хоповая;

по 10 дол. — Михайло Богданович, Марія Волощук, Іван і
Галина Гришко, Дмитро Костинюк, Володимир і Анна
Коваль, Євген Побас, Марія Масловська, Александер і
Віра Миколентко, Богдан Неганіа, Михайло і Ольга Ні-
мювський, Марія Томин. — Разом 900 дол.

НА СЕРЕДНЮ ШКОЛУ ОТЦВ ВАСИЛІЯН:

25 дол. — Іван і Надія Денисенко;
по 20 дол. — Володимир і Ірина Ворник, Олена Гевко, Роман
і Тамара Куропас;
15 дол. — Володимир Кізіма;
по 10 дол. — Михайло і Ольга Ласка, Петро Шнурівський;

НА УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ В ГАРВАРДІ

25 дол. — Ярослав і Ольга Дужий;
НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД ПАРАФІЇ СВ. ЙОСАФАТА:
20 дол. — Миколу і Анна Воронюк;
НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ ЙОРКУ:
25 дол. — Ірина і Ігор Мороз;
НА ГУЦУЛЬСЬКЕ ТОВАРИСТВО „ЧЕРЕМОШ“:

50 дол. — Василь, Дмитро і Оксана Ткачук;
- В ПАМ'ЯТЬ ДОРОГОЇ ДРУЖИНИ ЄВДОКІЇ ЖЕРТВУЮ:
На пам'ятник покійній борців за волю України 1,000 дол.
На видання регіонального збірника Івано-Франківської
області 1,000 дол.
На Фундацію Українського Вільного Університету 2,000 дол.
На Український Музей в Нью Йорку 2,000 дол.
На пам'ятники Т. Шевченка і І. Франка в Космаці 4,000 дол.
Загальна сума 11,730 дол.

Дякуємо безмежно всім нашим щирим приятелям і зна-
йомим за молитви, аніан слівчуття та пожертви на Служби
Божі і добродійні цілі.

Нехай Всемогутній Господь нагородить вас всіх щедри-
ми ласками за ваші добрі серця.

В ГЛИБОКОМУ СМУТКУ:

муж — РОМАН СЕМЕН
донька — МАРІЯ з чоловіком СЕВЕРИНОМ
син — ПЕТРО з дружиною СОНЕЮ
в Україні
син — МИКОЛА з дружиною МАРИЕЮ
внучка — ГАЛИНА з чоловіком МИХАЙЛОМ
правнука — АНДРІЙКО, СТЕПАНКО і МАРІЯКА

У Сороковий день смерті

нашої найдорожчої

Перед зїздом колишніх учнів Зальцбургської гімназії

Півстоліття — довгий період не тільки в житті людини, але й громади, суспільства. Можна без перебільшення сказати, що майбутній історик діяльності Зальцбургської гімназії повинен бути свідком того, як відбувся цей зїзд колишніх учнів української таборової гімназії Зальцбургу, яка відіграла важливу роль не тільки у збереженні дружби і співпраці між колишніми випускниками гімназії, але також у вкладі гідних випускників у розбудову багатьох сфер нашого суспільно-громадського, наукового і політичного життя. Характеристичним є також

те, що Зальцбургська гімназія — єдина серед колишніх гімназій повсякчасного часу, яка відбудувала свій 13-й зїзд. Цей зїзд відбувся 10—12 вересня, як і щороку, на мальовничій оселі Українського Народного Союзу Союзівці. Цей важливий зїзд відбувся у другу річницю проголошення незалежності України. Цьогорічний зїзд буде також плянувати величавий зїзд за два роки — восени 1995 року для відзначення 50-річчя заснування Зальцбургської та інших таборових гімназій в Австрії після закінчення Другої сві-

тової війни. Багато змінилося від нашого зїзду. Незмінною залишилася наша дружба і непокінчена віра в ті ідеали, які прищепили у насі юні душі наші дорогі виховники, яких вже сьогодні немає серед нас. Як раділи б з нами сьогодні наші колишні професори, колишні війни УСС, УГА і УВО, будучи свідками, що їхні зусилля і труднощі не пішли марно; як їхній ідеал незалежної української держави, якій вони присвятили ціле життя, починає набувати конкретних форм. Окремі зїзди нашої гімназії в додатку до товариської дружньої програми завжди мали якусь центральну тему. Особливо гідними

увати були сьомий (1981), десятий (1987) та дванадцятий зїзди. Сьомий зїзд, в котрому взяли участь численні наші подруги і друзі, був присвячений світлій пам'яті наших професорів Миколи Козольського і Миколи Матвієву-Мельникова. Наряди десятого зїзду розглядалися до виїзду збірника колишніх учнів гімназії „Незабутні роки“. Головою редакційної колегії була Зеня Кучма-Кулинич, душа цього видання, а головним редактором — наш завжди невтомний і працьовитий проф. Мирослав Семчишин. Особливо зворушливим був 12-й зїзд (1991). Він проходив тільки два тижні після проголошення незалежності України 24-го серпня того ж року. Це був час, повний емоцій, сворії, надії і сподівань, коли мрія століття стала дійсністю на наших очах. Почалася мольна щоденна праця розбудови держави.

Наш колишній директор гімназії проф. Микола Козольський у дописі „Нашим матурантам в альбом“ писав 1947 року: „Доля розкидала нас по цілому світі. Україні не можемо будувати на рідному полі. Однак це не значить, що ми маємо втратити в чужих океанах. Настав такий час, що ми мусимо будувати Україну у своїх серцях“.

Зальцбургська гімназія не тільки не втратила в чужих океанах, але конкретною, кожний своїми силами і спроможностями, допомагають розбудувати Україну на рідних землях. Глянувши коротко на життєвий шлях наших друзів, можемо радіти, знаючи, який вклад внесла наша гімназія в організоване життя української діаспори і в професійне життя ЗСА і Канади. Серед випускників Зальцбургської гімназії є президент Українського Народного Союзу, архимандрит Чину Отців Студитів, дійсні члени Пласту, науковці, професори університетів, високі військовики, державні урядовці.

Серед бурхливого темпу нашого життя знайдімо трохи вільного часу, щоб приїхати 10—12-го вересня цього року на Союзівку на наш 13-й зїзд. Приїжджаймо, щоб поговорити про свої переживання, життєві турботи і успіхи та останні події в Україні. Підготуємося до наступного зїзду на 1995 рік, в 50-ліття заснування нашої таборової гімназії в Зальцбургу, можемо сміло сказати, що своє завдання ми виконали. Майбутнє належить нашим дітям, внукам і правнукам, як це вдумливо висловив в одному із своїх віршів Василь Симоненко:

Ми думали про вас.
В пожежі літні ночі,
В морозні ранки і вечірні часи.
І в свята гомінні,
І в дні роботи
Ми думали, правнуки,
про вас.

І. Головінський

ВСІ УКРАЇНСЬКІ
ДІТІ ДО
УКРАЇНСЬКИХ ШІЛІВ

Карпатський
Лещетарський
Клуб —
Нью Йорк

В дні 31-го липня і 1-го серпня 1993 року
влаштує на кортах СОЮЗІВКИ

ТЕНІСОВИЙ ТУРНІР у ПОДВІЙНІЙ ГРІ (чоловіків і юнаків) та у МІШАНІЙ ГРІ

ЗА НАГОРОДИ СОЮЗІВКИ

- Початок подвійної гри чоловіків у суботу, 31-го липня, год. 10-та ранком. Подвійної гри юнаків і мішаних пар год. 1-ша по полудні (субота).
- Внесок 7 дол. від особи.
- Особиста реєстрація змагань на Союзівці — година перед початком змагань.
- Приміщення проситися замовляти через Управу Союзівки.

Soyuzivka.UNA Estate

Kerhonsk, N.Y. 12446

Tel.: (914) 626-5641

ТУРЕЧЧИНА ПРИЙНЯЛА рішення збудувати атомову електростанцію. Вже повідомлено про початок конкурсу проєктів. Участь у ньому братимуть американська, французько-німецька, шведська, японська і канадська фірми.

ГРУПА АМЕРИКАНСЬКИХ офіційних осіб побувала у столиці В'єтнаму Ганої, щоб в черговий раз спробувати висунути до американських військовослужбовців, які пропали там безвісти в роки війни. Це була найбільша представницька делегація, яка побувала у В'єтнамі з часу війни. Групу очолював заступник державного секретаря у справах країн Азії Вінстон Лорд. До складу делегації входили також заступник секретаря департаменту у справах ветеранів Гершел Гобер і заступник голови Об'єднаного комітету начальників штабів генерал-лейтенант авіації Майкл Раян. Крім офіційних осіб, в делегацію входили представники чотирьох організацій. „Єдине, що я можу сказати, — заявив В. Лорд, — це те, що ми прибули сюди для вирішення надто важливих питань“. Крім шляхів подальшого пошуку військовополонених американців делегація обговорила з в'єтнамськими керівниками ряд політичних проблем.

Помер...

(Закінчення зі стор. 1)

Новаківського, М. Левицький рішав вивчати графіку в проф. В. Скопича у Кракові. М. Левицький був добре обізнаний з творчістю французьких імпресіоністів і кубістів. Він також зацікавився народним мистецтвом, зокрема яскравими помаранчево-червоно-зеленими комбінаціями барв народної нощі Яворова і Космача. У 1935 році М. Левицький повернувся до Львова та працював графіком у Видавництві „Батьківщина“. Під час окупації Львова Червоною армією 1939-41 років М. Левицький працював художником в Археологічному відділі Академії Наук, а опісля в Істо-

ричному Музею. Виродившись німецької окупації Львова він сповняв обов'язки мистецького редактора Українського Видавництва, де відповідав за всю книжкову графіку.

Кінцеві війни застав його з першою дружиною Марією в Ісєбурзі, де він працював в олії і графіці та брав участь у збірних виставках у Німеччині та Австрії. До Канади мистець з дружиною приїхав у 1949 році та поселився у Вінніпегу, де знову взявся за графіку і редакторську працю. Там оформив цілий ряд обкладинок книжок і таких важливих видань І. Тиктора як „Велика історія України“, „Історія українського війська“ та „Історія української культури“. Розмалював церкви і продовжував малювати портрети і краєвиди. Шукаючи кращих обставин для мистецької творчості, М. Левицький з родиною у Вінніпегу народився син Марко) переїхав в 1954 році до Торонто. Весною 1958 року відбулася перша самостійна виставка М. Левицького у галерії Поп Вольмар у Парижі. З того часу, стелився мистецький шлях у височині.

Із смертю М. Левицького Україна втратила видатного мистця, якого буде важко заступити молодій зміні. Засмучені його відходом у засвіти син Марко з родиною і дружина Галина та вся українська громада в діаспорі, зокрема, мистецький світ.

В Києві...

(Закінчення зі стор. 1)

обернулася раптом в якийсь неочікуваний спосіб. — У зв'язку з цим логічно довідатися, які стосунки має комітет з жидівськими громадами й організаціями в Україні? Самозрозуміло, що їхнє прагнення неупереджено дослідити істину в якійсь мірі могло б вплинути на правосуддя, в цілому на громадську думку Ізраїля.

— На жаль, розуміння з їхнього боку ще нема. Ми, певна річ, не дозволяємо собі найменшої натактовності щодо жидівської нації чи її представників в Україні, однак досить підняти гасло „Свободу Іванові Дем'янюку!“ — й відразу почується звинування в антисемітизм. Коли в жовтні минулого року в Києві проходив жидівський конгрес і ми надіслали на його адресу телеграму, маючи намір з'ясувати наставлення делегатів до даної проблеми, то головуючий на конгресі зробив вигляд, ніби і він, і всі вони вперше чувають про І. Дем'янюка.

— Де ще, крім Києва, діють такі комітети? — В Запоріжжі, Львові, Рівному, Вінниці, на Чернігівщині. Організували їх люди, які над усе цінують правду, істину. Переважно це віруючі, для яких співчуття до інших є частиною їхньої релігійної свідомості. Вони вірять, що коли з добрими цілями стукати в двері, то вешті-решт ці двері, навіть несприятелі, таки відчиняться.

Пакунки до України з різноманітностями:
КОРАБЛЕМ, ЛІТАКОМ, СУПЕР-ЕКСПРЕСОМ.
Харчові пакунки на будь-який смак. Листи до України.
OKSANA Int'l Trade, Inc. (908) 925-0717

Чи ви знаєте, що УНСоюз уділяє своїм членам:

- Перші гіпотечні позички (мортгеджі) на купно власного дому
- На 1 до 3 родинні доми, де живе власник
- По доступних відсотках

Або, може ви думаєте перефінансувати існуючу позичку:

Щоб довідатися більше про наші гіпотечні позички просимо вас телефонувати на число:
(201) 451-2200 або
1 (800) 253-9862
(поза Н.Дж.)

Книгарня „Свобода“
пропонує на продаж
ДИТЯЧІ КНИЖКИ
видавництва Івана Малковича „А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА“
з Києва

Брати Грімм БОВК і СЕМЕРО КОЗЕНЯТ, 1993. \$ 6.00
Казка про сестер козенят, вістюх з яких поховані вояки, і про те, що сталося далі.
КНЯЗІВНА, 1992. Письма про князівну, Вірну і Князівну.
КОТИК ТА ПІВНИК, українська народна казка, 1993. Про те, як дівчинка вкравла півника, і котик його вилекав.
ОЙ ТИ, КОТЕ МАРКУ, дитячі забавлянки, 1993. \$ 5.00
ПІВНИК І КУРОЧКА, казка, записана на Гуцульщині, 1993. Про те, як півник камінчиком уловив і курочка його врятувала.
Ярослав Павлюк БУДИНОЧОК, в якому ніхто НЕ СПИТЬ, 1993. Безкінечна казка про маленького хлопчика, півника, кішки, сну кішки і рожиці, які заважають одне одному спати.
Всі книжки надзвичайно гарно ілюстровані і мають не тільки тверду оправу, але й цупкі сторінки, які дуже налегко розривати навіть дорослому, не те що дитині.
Чеки і грошові перекази випускати і слати на
SVOBODA BOOKSTORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані доплатити 6% податкового податку.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редугус Омелія Твардовський

Успішні виступи спортсменів незалежної України

Київське „Динамо“ —
чемпіон вищої ліги України

Вигравши останній футбольний матч цьогоорічного сезону на виїзді в Кременчуку з місцевим клубом „Кремінь“ вісломом 4:1, київські футболісти остаточно здобули перший чемпіонат вищої ліги незалежної України. Це вже другий в цьому сезоні вагомий успіх київського „Динамо“, яке раніше здобуло Чашу України. На звання чемпіона претендували теж футболісти дніпропетровського „Дніпра“, але їм не пощастило перемогти футболістів столиці України і вони стали вісечемпіонами.

Тепер київське „Динамо“, львівське „Карпати“ і дніпропетровське „Дніпро“ готуються до ігор за Чаші Європи.

Яхтменки України —
чемпіонки Європи

Чемпіонат Європи в класі „470“ відбувся в Австрії, де репрезентантки України Руслана Таран і Світлана Олексенко стали чемпіонками континенту.

Гімнастки України
здобули бронзові нагороди
в чемпіонаті Європи

Відома тренерка України Альбіна Дерюгіна виховала нову зміню гімнасток, яка вже почала продовжувати світлі традиції блискучих гімнасток О. Тимошенко і О. Скалдінної (теж вихованки Дерюгіної). Нові юні зірки України з цього виду спорту Вікторія Стадник, Тетяна Попова й Інга Ковальчук, виступивши в Букарешті на чемпіонаті юначок Європи, здобули бронзові нагороди, випередивши суперниць Росії і Білорусі. Перше й друге місце зайняли відповідно спортсменки Болгарії і Румунії.

Успішні виступи плаваків
України

Недавно в Парижі відбу-

лися великі міжнародні плавацькі змагання, в яких цим разом між чоловічими плаваками Франції, ЗСА, Канади, Китаю і Мадящини змагалися репрезентанти України. С. Бондаренко закінчила заплив другою — 50 м грудним (33.47) і першою на стометрівці вільним (1.11.00). О. Кононенко зайняла третє місце в запливі на 50 м метеликом (29.27). Ю. Власов зайняв перше місце в запливі на 50 м вільним (23.24). О. Бориславський — друге (23.90). На стометрівці вільним Бориславський і Власов зайняли друге і третє місця.

ЄВШАН

КНИЖКИ • АВДІО КАСЕТИ,
КОМПАКТНІ ДИСКИ • ВІДЕО
КАСЕТИ та ПІДРУЧНИКИ ДО
НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ та
АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ

Телефонуйте безплатно та
замовляйте наш КАТАЛОГ

1-800-265-9858

P.O. Box 325 Beaconsfield
Quebec, Canada, H9W 5T8

SERVICE

25 LB FOOD PARCEL
TO UKRAINE
\$9.95
UKRAINE MARKETING CO.
(914) 962-6843

26 First Avenue
Tel: (212) 473-3540

ВСІ ШІЛПНІ КНИЖКИ ПРОСИМО
ЗАМОВЛЯТИ в АРЦІ. На складі
книжки ВСІХ видавництв. Одержте
на слідуючий день після телефо-
нічного замовлення.

РОЗШУКИ

РОЗШУКУЮ
свого вуйка
ОМЕЛЯНА ЗЕЛІНСЬКОГО,
який проживав за такою
адресою:
54 Norwood St.
Newark, N.J. 07106
Писати на адресу:
Україна,
Львівська обл. 293210
Пустомитівський р-н
с. Старе Село
Горайський
Богдан Федорович

РІЗНЕ

Молода жінка шукає за
КІМНАТОЮ
в українській ділянці Менгет-
тану. За подобищення просимо
ся телефонувати на число —
(201) 579-2932
у будь-яку пору дня і вечора

HELP WANTED

Пошукуємо ЖІНКУ
до опіки двох малих дітей і до-
машньої господарки. Нічліг і
харчування на місці.
Тел.: (616) 796-7322

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙГРО — директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуговування і ЧЕСНО.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоро-
нами на цвинтарі в Банді
Брукліну і перенесенням тіл
ніх Останків з різних країн
світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(201) 375-5555

СОЮЗІВКА
SOYUZIVKA

ЛІТНІ МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ НА СОЮЗІВЦІ 1993

Субота, 24-го липня
Год. 8 30 веч. — КОНЦЕРТ — ТАРАС ПЕТРИНЕНКО і „ГРОНО“
Год. 10-та веч. — ЗАБАВА. Оркестра „ФАТА МОРГАНА“

Неділя, 25-го липня
Год. 2 15 по пол. — КОНЦЕРТ під відкритим небом: „ФАТА МОРГАНА“

Середа, 28-го липня
Год. 8 30 вечора — КОНЦЕРТ — Гурт „Веселі музики“ з Києва

Субота, 31-го липня
Год. 8 30 веч. — КОНЦЕРТ
Учасники курсів українських народних танців на Союзівці
Керівник: балетмайстер РОМА ПРИЙМА-БОГАЧЕВСЬКА
Гурт „ВЕСЕЛІ МУЗИКИ“ з Києва
Год. 10 00 веч. — ЗАБАВА. Оркестра „ВОДОГРАЙ“ з Нью Йорку

Неділя, 1-го серпня
Год. 2 15 по пол. — КОНЦЕРТ
СВІТЛАНА НИКИТЕНКО, сопрано
ГАННА КУПОРОСОВА, піано

Субота, 7-го серпня
Год. 8 30 веч. — КОНЦЕРТ.
Хор „ДУМКА“ з Нью Йорку
Мистецький керівник ВАСИЛЬ ГРЕЧИНСЬКИЙ
Год. 10 00 веч. — ЗАБАВА. Оркестра ТРІО ОЛЕСЯ КУЗИШИНА

Неділя, 8-го серпня — ДЕНЬ СОЮЗІВКИ

Субота, 14-го серпня
Год. 8 30 веч. — КОНЦЕРТ
Ансамбль „ЧЕРВОНІЙ МАК“ при Театрі сучасного балету
американського середнього заходу в Огайо
Мистецький керівник ВІРА МАГДЕЛИНА ІЛЬЧИШИН
ГАЛИНА КОВГАНІЧ, ОКСАНА КОВГАНІЧ (донька) — виконання
пісень під аккомпанімент гітари та бандури
Год. 10 00 веч. — ЗАБАВА. Оркестра „ВОДОГРАЙ“ з Нью Йорку

Субота, 21-го серпня — ВІДЗНАЧЕННЯ ДРУГОЇ РІЧНИЦІ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ
Год. 8 30 веч. — КОНЦЕРТ
Хор „ПРОМЕТЕЙ“ з Філадельфії
Мистецький керівник АДРІАН БРИТТАН
Год. 10 00 веч. — ЗАБАВА. Оркестра „БУРЯ“ з Торонто
Год. 11 30 веч. — ВИБІР „МІС СОЮЗІВКИ '94“

Субота, 28-го серпня
Год. 8 30 веч — ДОБРОЧИННИЙ КОНЦЕРТ...
у пам'ять св. п. ОЛЕКСИ „АЛЕКСА“ ГОЛУБА
Участь братимуть: Ліда Гаврилюк, Оксана Борбич-Кордуба, тріо
Олесь Кузишина, оркестри „Звуки Союзівки“, „Фата Моргана“,
Ведуча — Аня Дидик-Петренко
Год. 10 00 веч. — ЗАБАВА. Оркестра „КРИШТАЛЬ“ з Нью Джерзі

Неділя, 29-го серпня
Год. 2 15 по пол. — КОНЦЕРТ ТВОРІВ ЛЬВІВСЬКИХ КОМПОЗИТОРІВ
під керівництвом М. СКОРИКА

КІНЕЦЬ ТИЖНЯ З НАГОДИ ДНЯ ПРАЦІ

3-го, 4-го, 5-го, 6-го вересня

Програми присвячені

100-літтю „СВОБОДИ“, 60-літтю „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА“
і 40-літтю „СОЮЗІВКИ“

*** Всесь прибуток з концерту буде переданий родині АЛЕКСА в Рівному,
яку протягом свого перебування в Америці він фінансово підтримував.

Щоп'ятниці запрошуємо вас на забаву під музику оркестри:
„ЗВУКИ СОЮЗІВКИ“: ГРИЦЬ ГРИНОВЕЦЬ, СТЕПАН БЕНЬ
Конференсьє програм: МАРІЯНКА ГАВРИЛЮК
Відповідальна за програми: АНЯ ДИДИК-ПЕТРЕНКО

Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road
Kerhonsk, New York 12446
914-626-5641